

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-255/08)

(2008/C 223/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i J.-B. Laignelot, działający w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu dostosowania się do art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć dla środowiska, zmienionych dyrektywą 97/11/WE ⁽²⁾ i 2003/35/WE ⁽³⁾, Królestwo Niderlandów uchybiło ciążącym na nim obowiązkom.
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie z art. 249 akapit trzeci WE dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków.
2. Państwa członkowskie są jednak zobowiązane do podjęcia niezbędnych kroków w celu dokonania transpozycji dyrektyw do prawa krajowego w wyznaczonym terminie i do niezwłocznego powiadomienia Komisji o tym fakcie.
3. W niniejszym przypadku art. 3 ust. 1 dyrektywy 97/11/WE stanowi, że państwa członkowskie mają wprowadzić w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne w celu dostosowania się do tej dyrektywy najpóźniej do 14 marca 1999 r. oraz że mają one obowiązek poinformować o nich Komisję.
4. Na podstawie powyższych rozważań Komisja stwierdza, że Królestwo Niderlandów dotychczas nie uchwaliło koniecznych przepisów w celu dokonania prawidłowej transpozycji art. 4 ust. 2 i 3 w związku z załącznikami II i III do dyrektywy 85/337, zmienionych dyrektywą 97/11 i 2003/35

poprzez niezastosowanie wszystkich kryteriów wymienionych w załączniku III do dyrektywy do wszystkich projektów z załącznika II do dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 73, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 156, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 18 czerwca 2008 r. — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. i Ladbrokes International Ltd. przeciwko Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Sprawa C-258/08)

(2008/C 223/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. i Ladbrokes International Ltd.

Strona pozwana: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy restrykcyjna krajowa polityka w zakresie gier losowych nastawiona na ukierunkowanie skłonności do hazardu, która aktywnie przyczynia się do osiągnięcia celów zamierzonych przez krajowe przepisy, a mianowicie ograniczenia uzależnienia od gier losowych i przeciwdziałania oszustwom, ponieważ dzięki regulowanej ofercie gier losowych udział w grach odbywa na (dużo) mniejszą skalę niż miałyby to miejsce w przypadku braku krajowego systemu regulacji, spełnia sformułowany w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, a zwłaszcza w wyroku z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie C-243/01 Gambelli, Rec. s. I-13031, warunek, by działalność w zakresie zakładów była ograniczona w sposób spójny i systematyczny, nawet jeżeli posiadacze zezwoleń mogą urozmaicać swoją ofertę poprzez wprowadzanie nowych gier losowych, przyciągać uwagę odbiorców poprzez reklamę swej oferty i w ten sposób utrzymywać (potencjalnych) graczy z dala od nielegalnej oferty gier losowych (zob. wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 6 marca 2007 r. w sprawach połączonych C-338/04, C-359/04 i C-360/04 Placanca i in., Zb.Orz. s. I-1891, końcowa część pkt 55)?

- 2a) Przyjmując, że krajowe przepisy dotyczące polityki w zakresie gier losowych są zgodne z art. 49 WE, czy sąd krajowy za każdym razem, gdy przepisy te są stosowane w konkretnym przypadku, musi określić, czy środek, który ma zostać orzeczony, jak na przykład nakazanie uniemożliwienia dostępu do określonej strony internetowej rezydentom danego państwa członkowskiego przy użyciu stworzonego do tego oprogramowania w celu zapobieżenia braniu przez nich udziału w oferowanych na niej grach losowych, spełnia w kontekście danej sprawy warunek, że powinien on służyć celom, które mogą uzasadniać takie krajowe przepisy, oraz czy wynikające z tych przepisów i ich praktycznego zastosowania ograniczenie swobody świadczenia usług jest w świetle tych celów dysproporcjonalne?
- 2b) Czy na odpowiedź udzieloną na pytanie 2a wpływa to, że środek, który ma zostać orzeczony, nie jest zarządzony i nałożony w kontekście stosowania przepisów prawnych przez organy krajowe, ale w ramach postępowania cywilnego, w którym działający w oparciu o wymagane zezwolenie organizator gier losowych wnosi o zasądzenie tego środka z uwagi na dopuszczenie się względem niego czynu niedozwolonego, polegającego na tym, że druga strona nie dostosowała się do rozpatrywanych przepisów krajowych i w ten sposób uzyskała nienależną przewagę nad stroną, która działała w oparciu o wymagane zezwolenie?
- 3) Czy art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że zastosowanie tego postanowienia prowadzi do tego, że właściwe organy państwa członkowskiego nie mogą na podstawie obowiązującego zamkniętego systemu zezwoleń na oferowanie usług związanych z grami losowym zakazać usługodawcy, któremu zostało już udzielone zezwolenie na świadczenie tych usług przez Internet w innym państwie członkowskim, ich świadczenia przez Internet również w pierwszym państwie członkowskim?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 kwietnia 2008 r. w sprawie T-486/04, Michail przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 czerwca 2008 r. przez Christosa Michaila

(Sprawa C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Christos Michail (przedstawiciel: C. Meïdanis, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie w niezbędnym zakresie wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 16 kwietnia 2008 r. w sprawie T-486/04;
- orzeczenie w sprawie kosztów według stosownych przepisów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym Ch. Michail podnosi, że Sąd popełnił błąd przy wykładni i stosowaniu prawa wspólnotowego oraz uchybił ciężącym na nim zobowiązaniu uzasadnienia wyroków w zakresie, w którym Sąd ten uznał w zaskarżonym wyroku, że Komisja przyczyniła się do powstania u wnoszącego odwołanie przekonania, że był on ofiarą nękania psychicznego w rozumieniu art. 12a regulaminu pracowniczego, lecz niezależnie od tej okoliczności oddalił jego skargę jako niezasadną.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi przeinaczenie okoliczności faktycznych przedstawionych mu w celu ich oceny, w szczególności przez rozpatrywanie ich pojedynczo, a nie w ich całościowym kontekście, oraz popełnienie kilku błędów przy dokonywaniu kwalifikacji prawnej tych okoliczności faktycznych.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie krytykuje wreszcie decyzję Sądu o odrzuceniu jako niedopuszczalnych, z powodu ich nieprecyzyjności, kilku zarzutów, które zostały podniesione na poparcie jego skargi, opartych w szczególności na naruszeniu art. 21a, 22a i 22b regulaminu oraz zasad równego traktowania i proporcjonalności. Dzielać skargę wnoszącego odwołanie na kilka części, Sąd przeinaczył bowiem istotę jej przedmiotu i struktury.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-271/08)

(2008/C 223/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. G. Wilms oraz D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec